

საქართველო

იმისთანა წმინდა საქმეში,
ტოგოტიც ბეჭედური სიცვაა,
ცყვილებით და ჭორებით ბერთის
გაფანა ცუკლა უკადებისძაბაზე
უსაძაგლებია.

ଡକ୍ଟର ପାତ୍ର ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର
1918 ମେସି

ოთხეპარატი, 31 მაისი, 2006 წელი.
№ 103 (5444)

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପାଠ୍ୟ

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ଓৰ্জু 50 তাৰিখ

ყანალება, ახალგაზისათ!

აპიტურიენტთათვის, ვინც საუმაღლესოდ ეგზალება

რედაქცია ხვალინდელი ნომრიდან იწყებს საკონსულტაციო ხასიათის მასალების ბეჭდვის, რომელებიც

**ნება,
რეალურ საც-
მოგვიცევს
კერძოდ-
ენგურის
საზღვრის
გაღაწენა?**

ՔԱՅՆԱԹԱՎՐՈՒԹԻՒՆ

ანაბრები მგლებსაც აღარ ახსოვთ

06. 06-3 გა

ԱՐՄՅԱՆ
ԼՐԱԾՈԽԵ ՁՈՒՐ
ՏԵՂՄՈՅՎԻ ՎՃԵՐ

საქართველოს მოთავარი პირის კლინიკური იური

მაღე ფოლადიც გადმოდულდება...

როდის გამნება „კანონიერი

ԱՊՍԹՐԱԾՈ ՑՐՈՅՑՅԱՀՈՒ
ՑՐՈՅՑՈՒ
ՑՐՈՅՑՅԱՀՈՒ

ასეთი ვინჩე არცვინი ყოფილა ჩემი
მიმოგონების პირთა შორის, რო-
მელნიც ვითარება ფაბლასა ბედა
დაყრილნი სათამაშო ქადაღდნი,
სუკელანი ერთად ცხადლივ მხვდე-
ბოდნენ თვალში, ის არც სიმზებში
ჩანდა, სადაც ჩემი მიმოგონების
ბემოსექნებულნი პირნი გადაბრუ-
ნებული იყვნენ სათამაშო ქადაღ-
დებსავით, რომელთაგან თითო-
ეულის ამოცნობა შექმეძლო ჩემი
სურვილისაბებრ. იმ პირს კი ვერ-
სად თვალი ვერ დავადგი.

საიდანლაც მთებიდან ცულით
წიფლის ჭრის ხმა ისმოდა – წე-
ლიწადის ამ ძროს მხოლოდ წი-
ფლესა და თელასა ჭრიდნენ, მაგ-
რამ ცულმოცვედრილი თელა
სხვაგარად ხმიანობს. ეს ხმები
მშვინივრად მასხოვდა იმ პირველი-
საღამოდან, როცა ისინი პირვე-
ლად მომესმა ათ წელიწადზე მეტი
ხნის წინათ ქარბუქის ქამს, სულ
უკლებლივ მასხოვდნენ ის დადუ-
პელნი ჩიგნიც, იმ ქარბუქში გაღ-
წევას რომ ლამობდნენ, და ტყა-
პატყებით ცვიოდნენ თოვლებაში,
მაგრამ, გინდ მოგალი, ვერას-
გით ვერ გამტესენებინა რაც იმ
სახებზე დავინახე, რომელსაც ის-
ის იყო ვეუკრებდი. ვერ ვისე-
ნებდი ნიკონის სახის ვერც ერთ-
ნაკვთს, ვერც ერთ ფერს, ისიც კი
აღარ მასხოვდა, წვერი ჰქონდა
თუ არა. ეს იყო მირველად და ერ-
თადერთხელ, როცა მეხსიერებამ
მიღალატა. და ეს იმდენად გან-
საკუთრებული და დაუკერებელი-
რამ იყო, რომ ახსა სწრაფად და
აფეთქო მოძიანა ასენა ართა

ანუ ხორცისგან და სისხლისგან
შემდგარი არსება, საკმარისა წიგ-
ნის პერსონაჟად, ცხოვრების გმი-
რად იმისი გადაქცევა. მერმე ჰკე-
ყველაყა ადვილია...

ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଓ ଜୀବନପଥ ତଥା
ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।

დის თავს ვერ ვაღწევთ და იმათ
ვუგდებთ ყურს და იმათ ვბაბავთ,
ვინც ჩვენბედ უარესია...” ოდეს მან
თავისოთვის წმინდა პეტრე კორიშ-
სკის ცხოვრების გადაწერა დამიკ
ვეთა, რომელმა პეტრემაც მარს-
ვის მეხუთე დღეს უბერებელი სა-
წუთო მოიხილა, წყვდიადი იდ-
გა, ჩიტნი ტოტებშეა შავ მეხსა-
ვით და მედგარსავით ცვიოდნენ
თვისთა ბუდეთა შიგან. ქსევითარი
სისწრაფითა და გამალებით დაქ-
როდნენ ჩემი აზრებიც, და
ვგრძნობდი, რომ წინ ვერ აღვეუ-
გებოდი იმ ძალის შეგრძნებას, რო-
მელი ძალას ჩემში იღვიძებდა. დავ-

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଫୁଲିନ୍ଦା କେପର୍ରେ କରିଥିଲୁଗୁଳି
ଉତ୍ସବରେହିଲି ବାଦଳାଶବ୍ଦିରାଧ ଏ ରତ
ଅଦ୍ଵୀତାଶ, ସାଦାପ୍ର ମାରଖ୍ଯୋଲି
କାନ୍ଦିନ୍ଦାଲୀଯିତାଶବ୍ଦିରେ ଯୁଗ ଲାବାରାକ୍ଷା,
ବ୍ୟାତି ଦେଇଲି ମାଗିବରାଧ ତମମ୍ବିଲ୍ଲା-
ତାତି ହାବିଶ୍ଵର୍ଜ ଏ ଶ୍ଵେତବାରି ସାବିତ
ମିଶାରତତ୍ତ୍ଵ ଗାଦାଶବ୍ଦିରାଧ ଫୁଲିନ୍ଦା
ଆଶାଲ୍ପାବଦିରାଧ ଦେର୍ବଳ. ମାନ ଦାଗିଦାଗା-
ଲୋଦ୍ବେଶିଲମା ଗାମନମାରିତତ୍ତ୍ଵ ଫୁଲିନ୍ଦା,
ମିଶାଵ୍ର ସାଲାମରେ ହାତିକିତିବା, ମେଣର୍ଜ
ଦେଇସ କି ମତ୍ତେଲ ଶ୍ଵେତବାଶି କମା ଗା-
ଦାରିଦା, ଦେର୍ବଳ ଲୋଦ୍ବେଶିଲମା ଦିଲାକାର-
କ୍ଷାତ ଫାମିଲ୍ ପୁଣି.

ორმოცდათერთმეტი დღის შემ-
დეგ, ლონგინი ხარების მონას-
ტერში რომ დაკრძალეს, პირდა-
პირ მთის ძირას, ფრთის კალმის

მილორად პავლი

იმისთვის, რომ მოკლა მყითხევლი,
ანუ ხორცისგან და სისხლისგან
შემდგარი არსება, საგარანტია წიგ
ნის პერსონაჟად, ცხოვრების გმი-
რად იმსის გადაქცევა. მერმე უკვე
ყველაყა ადვილია...

ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ପରିଚୟ ଓ ଜୀବନପଥ ତଥା
ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।

დის თავს ვერ ვაღწევთ და იმათ
ვუგდებთ ყურს და იმათ ვბაბავთ,
ვინც ჩვენბედ უარესია...” ოდეს მან
თავისოთვის წმინდა პეტრე კორიშ-
სკის ცხოვრების გადაწერა დამიკ
ვეთა, რომელმა პეტრემაც მარს-
ვის მეხუთე დღეს უბერებელი სა-
წუთო მოიხილა, წყვდიადი იდ-
გა, ჩიტნი ტოტებშეა შავ მეხსა-
ვით და მედგარსავით ცვიოდნენ
თვისთა ბუდეთა შიგან. ქსევითარი
სისწრაფითა და გამალებით დაქ-
როდნენ ჩემი აზრებიც, და
ვგრძნობდი, რომ წინ ვერ აღვეუ-
გებოდი იმ ძალის შეგრძნებას, რო-
მელი ძალას ჩემში იღვიძებდა. დავ-

1683 წელს, შმინდა ეკსტრაგი სერ-
ბელის დღეს, იმისთვის ქაფათარი
უფრო მთესვარი ყინვა დაიჭირა,
ლოგინში ძაღლებს იწვენდნენ, ხო-
ლო ჩემებსა და კილებს ტეხვ-
რისგან სულ ჭაპაჭები გაჰქონდათ

და სკდებოდნენ. ჭკები ფრენისას

თოშებოდნენ მწვანე ცაში, ქვებ-სავით ცეიოდნენ ძირს და მაღლა პატრიტი ტოვებდნენ თავიანთ ყიფილს. ენა გრძნობდა ბაგითა ყინულს, რომელ ბაგეთაც ენის შეგრძნება აღარა ჰქონდათ. გა-ყინული მორავას მეორე ნააირი-დან ქარებმა დაუბერეს, ხოლო მდინარის კალაპოტის გასწვრივ ყინულის ქერქიდან ვერცხლის ჯა-გარსავით ამოჩრილიყო შეჭირ-ხლული ლელქაში, მტირალა ტი-რიფნა მდინარეში ჩაყინულ თო-შიან ტოტთაგან დაწნულ გალი-აში იდგნენ. ბურუსში თითქმის ერთ ადგილას გაქვავბულებივთ ჩანდნენ მარტოხელა ყვავნი და სამუშა-ხამუშ ძლიერს ამოპქონდათ ფრთხება მარილებუთა ნესტის თეთ-რი ლექიდან. მალლა კაში კი, ბოლ-

ცხოვრებას შევუძლებით.
ორივენი მდივან-მწიფებრებად
ვიქეცით, და ჩვენი ფრთა-კალამნია
და სამელნენი სახელმწიფოთა
წყლებსა და საზღვრებს გადაღ-
გადმოღილენ. ეკლესიათათვის
აწ თითქმის აღარ გრუშაობდით,
ჩვენს მთავარ საქმედ წიგნების
გადაწერა გავიხადეთ, რა ვიცი
რომელ ენაზე არა ვწერდით. აწ

კალაქში – ვენაში შევეღით. წმინდა სტეფანე ვენელის ეკლესიის დედობარმა ჩვენთვის ღრო-ჟამის ათვლა დაიწყო, პატარა გარნი გამალებულნი რეკავდნენ, თითქოს კოშკიდან დახებსა ყრიანო, დიდი კი გეიმოვნად ხმიანობდნენ, თითქოს დამეს ფაძრის გარშემო კვერცხის მოპერნდა და დებდა. ხოლო როს ამ კოშკის ქვეშ ბინდუნდში შევეღით, პოლიციურის გუგუნში წკრიალა ქვაბაგზედ ერთქამიერად რამდენიმე ლამპარი დაეჭვა, გრძელ ბაწართ გამობმული, რომელიც ცეცხლწაკიდებულ დედაბარდლთ ჰგავდნენ, ლამპართა გარშემო კი ცვალის სუნი იდგა, ის სუნი სულ მაღლა და მაღლა მიიწევდა, თანდათან ეკლესიის სახეს იძენდა და, ვითარცა სხეული სამოსელს რასმე, ისე იმოსავდა ქვის კედელთ. უკუნეთი იდგა, თვალთან თითს ვერ მიიგანდი და რაც უფრო მაღლა, კოშკის წვერისკენ მიიწევდა მჩერა, უკუნი უფროისად ხმირდებოლა და ბლანგდებოლა, ასე რომ ადვილი შესაძლებელი იყო, იქ, ბლანგ უკუნში, სულ ზემოთ, ყოველ წუთს გაწყვეტილიყო ბაწარი, რომელსაც ეკლესიის ძარებ სინათლე ეკიდა... აქ ახალი სამუშაო მოვიშოვთ და გავიცანით ჩვენი ახალი მასპინძელი, ბაგონი აბრამი, ბრძნებოითაც კეთილმობილი გვარის ნაშიერი, კაცი, რომელსაც კალამი უჭრის და ეკლესიებს ხმლით აშენებს. ბაგონ აბრამზედ ბევრს არ ვიღაპარაკებ, ორიოდ სიტყვას ვიტყვი, რამეთუ იგი ისევე გვტაფრავდა, რარიგადაც გვიყვარდა.

ხალხი პეტრებდა, რომ ბრანკოვიჩი უწმინდეულ ძალას არის გადაედებული, ახალგამრღობაში ორმოცი დღე პირდაუბანელი და-დიოდა, ვახშმად ეშმაქს ფეხი და-დგა და გაჯადოქრდა. ორსავე მხარეედ თითო-თითო ბალნის კუ-დი ამოუკიდა, გულომისანი და ნა-თელმხილველი გახდა, მარტში სულ ძილი ეროდა, მუდამ და სუ-ყოველ საქმეში წარემატებოდა, მრავალი რამ ხელეწიფებოდა, თა-ნაც არათლენ სხეულით, არამედ სულითაც, რომელიც, სანამ იმის სხეულს ეძინა, მგრედთა გუნდ-სავით ბოინობდა, ქარს იხმობ-და, ღრუბელთ ერეკებოდა, სეცყვა მოპყავდა და მიპყავდა, ცხრაუკეთ მოგვაჯადოქართ ჯიქურ ებრძოდა წლის მოსავლისა და საქონლისა-თვის, რძისა და პურისათვის, არ-ცვის არ უთმობდა თავისი მხა-რის პარადისა და თავისი თავისი

თარგმნა
გურამ გოგიაშვილება

